

neaffaldsdirektivet har til formål at opstille foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, som kan forebygge og i videst muligt omfang begrænse de skadevirkninger på miljøet (vand, luft, jord, fauna, flora og landskab) og de afledte risici for menneskers sundhed, der skyldes håndteringen af affald fra indvindingsindustrien. Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav, herunder tilladelse til råstofindvinding på vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør.

Til nr. 2

Forslaget, som skal sikre udarbejdelsen og offentliggørelsen af en redegørelse til brug for vurderingen af, om der er behov for justeringer eller ændringer i råstofplanen, svarer til de tidligere bestemmelser i planloven om offentliggørelse af forslag til regionplanen, som også indeholdt en redegørelsesdel. Planlægning for råstoffer blev tidligere varetaget i regionplanlægningen, men ved en fejl i forbindelse med lovgivningen i forbindelse med kommunalreformen blev bestemmelsen ikke overført til råstofloven, hvor råstofplanlægningen nu varetages.

Redegørelsen skal indeholde en beskrivelse af regionens råstofforsyningssituation, herunder en vurdering af udviklingen i råstofforbruget og et eventuelt behov for at udlægge nye indvindingsområder.

Til nr. 3

Forslaget skal sikre ministeren beføjelse til i særlige tilfælde at pålægge et regionsråd at udarbejde en råstofplan med et nærmere bestemt indhold. Forslaget svarer indholdsmæssigt til den mulighed, miljøministeren havde i planloven i forbindelse med f.eks. udarbejdelse af regionplaner, som også omfattede råstofplanlægning. Bestemmelsen i planloven blev ved en fejl ikke overført til råstofloven i forbindelse med lovgivningen om kommunalreformen.

Til nr. 4-6

Af hensyn til gennemførelsen af EU's mineaffaldsdirektiv indeholder lovforslaget en række præciseringer, som afspejler administrationen af råstofloven i praksis. Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav, herunder vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør. Råstoflovens krav sikrer, at råstofindvindingen i Danmark ikke producerer mineaffald, idet det materiale (overjord og muld), der ikke bringes ud af området som råstof, skal benyttes i efterbehandlingen af området. Det betyder, at området, når efterbehandlingen er afsluttet, igen kan anvendes til jordbrugsformål eller kan overgå til anden anvendelse. Der tilsigtes med

præciseringerne ingen ændringer i lovens administration.

Til nr. 7

For baggrunden for forslaget om ophævelse af lovens § 19 om godkendelse af indvindingsmateriel (fartøjsgodkendelse) henvises til de almindelige bemærkninger.

Før 1996-loven kunne indehavere af § 19-tilladelse foretage indvinding overalt på det danske havområde med undtagelse af områder, hvor der var forbud mod råstofindvinding. Med 1996-loven og dens overgangsbestemmelser blev den indvindingsret, der fulgte med § 19-tilladelsen, begrænset til 10 års fri indvinding frem til den 1. januar 2007 i områder, der var udlagt efter lovens overgangsbestemmelser – såkaldte overgangsområder. Uden for overgangsområderne var der fra 1996-lovens ikrafttrædelse krav om en konkret indvindingsstilladelse efter lovens § 20.

Den 10-årige overgangsordning udløb den 1. januar 2007, svarende til opsigelsesfristen for § 19-tilladelse efter den daværende råstoflovs § 24. Efter den 10-årige overgangsordning har de rettigheder, der var knyttet til § 19 tilladelse udstedt inden den 1. januar 1997, ændret sig således, at tilladelse alene kan udnyttes i miljøvurderede områder med tilladelse efter råstoflovens § 20. Efter forarbejderne til 1996-loven (miljøministerens svar på spørgsmål 1 ad L 153 i Folketingsåret 1995-96) fik lovens yderligere krav om en § 20-tilladelse reelt virkning som en opsigelse pr. 1. januar 1997 af § 19-tilladelse med det lovpligtige 10-årige varsel til den 1. januar 2007, og det var derfor ikke nødvendigt at foretage en formel opsigelse af de eksisterende § 19-tilladelse, jf. bemærkningerne til L 153.

Ophævelsen af § 19 betyder ingen indskrænkning i de nuværende § 19-tilladelse, idet materiellet fortsat vil kunne anvendes i forbindelse med en indvindingsstilladelse efter § 20.

For så vidt angår udstedelse af § 19-godkendelse har praksis været meget restriktiv. Der er i overensstemmelse med bemærkningerne til 1996-loven administrativt blevet fastsat maksimale grænser for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³, og antallet af fartøjsgodkendelse er begrænset således, at den samlede indvindingsflådes kapacitet ikke overstiger 26.250 m³. Begrænsningen i såvel det enkelte fartøjs lastekapacitet som i den samlede flådes lastekapacitet har sat en kendt grænse for, hvor store mængder og med hvilken hastighed den godkendte indvindingsflåde kan indvinde fra de områder, hvor der er fri adgang til